

دکتر رابرت ای. پترسون، کلیسا و آخرین چیزها جلسه ۸، الهیات تاریخی کلیسا کلیسا و کلیساهای، ویژگی‌های کلیسا

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت © ۲۰۲۴

من دکتر رابرت ای. پترسون هستم در تدریسش در مورد آموزه‌های کلیسا و آخرالزمان. این جلسه هشتم الهیات تاریخی کلیسا، کلیسا و کلیساهای، ویژگی‌های کلیسا است.

در ادامه مطالعه‌مان در مورد آموزه‌های کلیسا با الهیات تاریخی، اما اول، بیایید دعا کنیم.

ای پدر مهربان، شکرگزار حقیقت تو هستم. شکرگزار آموزه‌های کتاب مقدس هستم. ما را به عنوان شاگردان کلیسا تشویق کن که در دعا، عاشق، خدمتگزار و کارگر کلیسا نیز باشیم.

به واسطه عیسی مسیح، پروردگار کلیساهای، به نام او دعا می‌کنیم، آمین. آخرین تابلوی راهنمای الهیات تاریخی ما، اگر بخواهید، پس از اعتراف‌نامه آگسبورگ، اعتراف‌نامه اسکاتس و اعتراف‌نامه بلژیکی، اعتراف‌نامه وست‌مینستر سال ۱۶۴۶ است که هنوز هم معیار کلیساهای پرسبیتی و مؤمن است. فصل ۲۵ در مورد کلیسا است.

شش گزاره دارد. گزاره اول، کلیسای کاتولیک یا جهانی، که نامرئی است و از کل تعداد برگزیدگان تشکیل شده است. آن تعریف آگوستینی از کلیسا به عنوان مقدر شده، که در یک کلیسا تحت رهبری مسیح، سر آن، گرد هم آمده‌اند، هستند یا خواهند آمد، وجود دارد.

و این همسر، بدن و پری اوست که همه چیز را در همه جا پر می‌کند. کاتولیک به معنای جهانی است، نه رومی. این کلیسا، کلیسای نامرئی، همه قوم خدا در همه اعصار و در همه جای جهان را تأیید می‌کند.

این، کلیسا را بر اساس گزینش، فیض حاکمانه‌ی خدا، بنا می‌کند. در یکجا جمع خواهند شد، جمع شدن از خدا سخن می‌گوید که در واقع مردم را در انجیل به سوی خود فرا می‌خواند، با استفاده از انجیل یوحنا، مردم به سوی مسیح می‌آیند. پدر مردم را به سوی مسیح جذب می‌کند تا آنها به سوی مسیح بیایند یا به او ایمان آورند.

تحت مسیح، سر و کلیسا همسر، عروس، بدن، پری او هستند که همه چیز را در همه جا پر می‌کند، از کولسیان، از افسسیان، بخشید. کلیسای مرئی، بنابراین ماده ۱، کلیسای نامرئی، کلیسای مرئی که تحت انجیل نیز کاتولیک یا جهانی است، مانند گذشته تحت شریعت به یک ملت محدود نمی‌شود، کلیسای مرئی که تحت انجیل نیز کاتولیک یا جهانی است، شامل همه کسانی در سراسر جهان است که دین واقعی را تصدیق می‌کنند، رضایتی از کلیسای بودن وجود دارد، و از فرزندانشان، یک الهیات عهدی در خانواده وجود دارد همانطور که در اعتراف اسکات آمده است و پادشاهی خداوند عیسی مسیح است، خانه و خانواده خدا که از آن هیچ امکان عادی برای رستگاری وجود ندارد. من می‌گویم کلیسا با پادشاهی خدا یکسان نیست.

پادشاهی خدا نهاد بزرگتری است که کلیسا زیرمجموعه آن است. پادشاهی خدا حکومت خدا بر همه چیز است، و شاید منظور آنها حکومت او بر قومش به آن معنای محدودتر باشد. آنها نزدیکتر هستند، اما با این حال، من از این موضوع مستثنی نیستم، من روشن می‌کنم که کلیسا با پادشاهی یکسان و مشابه نیست. این

یکی از تجلیات پادشاهی خداست، و به قبرسی‌ها توجه کنید، اشاراتی به ایده قبرسی‌ها، هیچ رستگاری خارج از کلیسا وجود ندارد، آنها این را توصیف می‌کنند، هیچ امکان عادی برای رستگاری خارج از کلیسا وجود ندارد.

خانواده خدا روش دیگری برای توصیف کلیسا است. خانه خدا، وست‌مینستر ۳:۲۵، به این کلیسای کاتولیک مرئی، کلیسای جهانی مرئی، مسیح خدمت، وحی و احکام خدا را برای جمع آوری و تکمیل مقدسین در این زندگی تا پایان جهان عطا کرده است و با حضور و روح خود، طبق وعده خود، آنها را برای آنها مؤثر می‌سازد. مسیح سه چیز عطا کرده است: خدمت، که در واقع خدمت کلیسا است، که شامل خدمت شبانی، موعظه، شفای جان‌ها و غیره می‌شود.

وحی از همان سخنان خدا صحبت می‌کند، اول پطرس ۴، از این عبارت استفاده می‌کند، من سپاسگزارم که آن را بازیابی می‌کند، نمی‌خواهم بگویم که اشتباه است. آه، بله، هر کسی که صحبت می‌کند، اول پطرس ESV آن را مانند کسی انجام می‌دهد که وحی خدا را می‌گوید. این به معنای سخنان خود خداست، و این به ۴ خدمت کلام، وقار زیادی می‌بخشد زیرا خادمان کلام، همان سخنان خود خدا را اداره می‌کنند. مسیح، به این کلیسای مرئی جهانی، خدمت کلام و بیشتر، وحی، کلام خدا و احکام خدا، غسل تعمید در شام خداوند را برای دو هدف داده است: جمع آوری و کامل کردن مقدسین.

این گردهمایی آنها را به سوی مسیح می‌آورد؛ کامل شدن مانند کولسیان ۱ است؛ هدف پولس این است که همه را در مسیح عیسی کامل و بالغ معرفی کند. در این زندگی، تا پایان جهان، کلیسا ادامه خواهد یافت. و خدا نه تنها این چیزها را می‌دهد، بلکه با حضور و روح خود، طبق وعده‌اش، آنها را مؤثر می‌سازد.

بنابراین، او آن هدایا را می‌دهد و از طریق آنها کار می‌کند تا نتایج خود را از جمع آوری و کمال به بار آورد. ۲۵. ماده ۴، این کلیسای کاتولیک گاهی بیشتر و گاهی کمتر قابل مشاهده بوده است، و کلیساهای خاصی که عضو آن هستند، کم و بیش خالص هستند، بسته به اینکه آموزه انجیل در آنها آموزش داده و پذیرفته می‌شود. احکام اجرا می‌شود و عبادت عمومی کم و بیش خالص انجام می‌شود. باز هم، از اصطلاح علامت برای کلیسا استفاده نمی‌کند، اما به آموزه انجیل که آموزش داده می‌شود، و نه تنها آموزش داده می‌شود، بلکه باور می‌شود، و احکام اجرا می‌شود، اشاره دارد و نتیجه عبادت عمومی، کم و بیش خالص است.

کلیساها کم و بیش خالص هستند. آموزه‌ها، احکام و عبادت‌ها کم و بیش خالص انجام می‌شوند. آنها چه می‌کنند؟ آنها هرگونه مفهوم یک کلیسای کامل را انکار می‌کنند.

خب، ماده بعدی این موضوع را روشن می‌کند. ماده ۵ بیان می‌کند که پاک‌ترین کلیساهای زیر آسمان در معرض اختلاط قرار دارند، و برگردیم به سنت آگوستین، کلیساها موجودیتی مختلط از مؤمنان و کافران هستند. پاک‌ترین کلیساهای زیر آسمان هم در معرض اختلاط و هم در معرض خطا هستند.

کلیساها اشتباهاتی دارند، هر کلیسای اشتباهاتی دارد، و هر مسیحی اشتباهاتی دارد، همانطور که وقتی در مورد نشانه‌های کلیسا و سپس جدایی کلیسا صحبت می‌کنیم، خواهیم دید. من فقط در مورد درجات خطا صحبت خواهم کرد، و یکی از دو نکته من این است که حتی اشتباهات بزرگ در سیستم‌ها را از بدعت‌ها متمایز کنیم. بدعت‌ها مردم را لعنت می‌کنند.

وقتی دوستان کالوینیست من، آرمینیان‌ها را مرتد می‌نامند و برعکس، من را آزار می‌دهد. نه، آنها به مسیح ایمان دارند. حالا، هر کدام فکر می‌کنند دیگری مرتکب خطای سیستماتیک یا نظام‌مند شده است، و این به هر حال درست است، اما آنها مرتد نیستند.

نکته دیگر بحث من در مورد جدایی و خطای کلیسا، فروتن کردن ما و تشخیص این نکته است که هیچ کس همه چیز را با هم ندارد. هیچ کس هر آیه از کتاب مقدس را به درستی نمی‌فهمد و تفسیر نادرست یک آیه گناه است. بنابراین، همه ما، همه ما خطا داریم.

پاک‌ترین کلیساهای زیر آسمان هم در معرض اختلاط و هم در معرض خطا هستند، و برخی از آنها چنان منحرف شده‌اند که نه کلیساهای مسیح، بلکه کنیسه‌های شیطان شده‌اند. این از مکاشفه ۲:۹، نامه‌هایی به کلیسای دوم، گرفته شده است. کنیسه‌های شیطان به هیچ وجه به معنای کلیسای واقعی نیستند.

این چیزی نیست که ما از آن غافل شویم، اگرچه به نظر من، کلیساهای موجود در فرهنگ امروز ما، در واقع کنیسه‌های شیطان هستند. آیا این به این دلیل است که آنها با شما در مورد غسل تعمید مخالفند؟ نه حکومت کلیسا؟ نه.

املاک؟ نه. به این دلیل است که آنها انجیل را موعظه نمی‌کنند، یا عمداً به انجیل ایمان ندارند. با این وجود همیشه کلیسای روی زمین وجود خواهد داشت تا خدا را طبق اراده‌اش پرستش کند.

پژواکی می‌شنوم؛ من کلیسای خود را خواهم ساخت و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهند یافت. پسر، این در این اسناد اصلاح‌طلبانه، حتی با آن نقل قول عمدی، به چشم می‌خورد. عیسی جاودانگی کلیسای خود را تضمین می‌کند.

و البته، باید پاپ را حسابی به چالش بکشید. طبق ماده ۶، هیچ رئیس دیگری جز خداوند عیسی مسیح برای کلیسا وجود ندارد، و پاپ روم به هیچ وجه نمی‌تواند رئیس آن باشد. خب، الهیات تاریخی جایگزین کلام خدا نمی‌شود، اما درک ما از کلام خدا را غنی‌تر می‌کند، و ما به خاطر آن بهتر هستیم.

این باعث می‌شود که ما در مورد مسائل خاصی فکر کنیم، و الهیات باید مبتنی بر تفسیر باشد، اما الهیات نیز تفسیر را شکل می‌دهد. ما ایده‌هایی را که در کتاب مقدس داریم می‌بینیم، و بسیاری از اوقات، به درستی یک بحث مختصر واقعی در مورد کلیسا و کلیساها.

به زبان یونانی، در *ekklesia*، کار می‌کنم. کلمه کلیسا، *ekklesia*، واقعاً فقط با کلمه عهد جدید برای کلیسا عهد جدید به کلیسا در مظاهر مختلف آن اشاره دارد. کل نکته این است.

به کلیسا در جلوه‌های مختلف آن اشاره دارد. و من فقط آن را خلاصه می‌کنم. یک مرور کلی *Ekklesia* واژه ارائه می‌دهم.

منظور از کلیساها، یعنی در خانه‌ها است. کلیساهای خانگی، کلیسا هستند. منظور از کلیساها، کلیساهای سطح شهر است.

به عنوان مثال، می‌توان مجموع کلیساهای خانگی، یعنی کلیساهای واقع در یک شهر عهد جدید، را کلیسای افسس نامید. کلیساها، مجموع کلیساهای موجود در استان‌های رومی، کلیساهای ایالتی، نیز به همین نام خوانده می‌شوند. کلیساها.

کلیسای جهانی در اعمال رسولان ۱۵ در شهرستان اورشلیم هنوز هم مایه تعجب است. به آن کلیسا می‌گویند. کلیسا در عهد جدید به کلیسا در مظاهر مختلف آن اشاره دارد.

در واقع، گاهی اوقات به کلیسای نامرئی اشاره دارد. کلیساهای خانگی. اول قرن‌تین ۱۶، ۱۹، پولس می‌گوید آکیلا و پرسکلا به شما درود می‌فرستند، با گرمی در خداوند، به همراه کلیسای که در خانه‌شان تشکیل جلسه می‌دهد.

اول قرن‌تین ۱۶، ۱۹، آکیلا و پرسیلا یک کلیسای خانگی داشتند که در خانه‌شان تشکیل می‌شد. پولس با ترک خانه، دوست و همکار عزیزمان، به آتیا، خواهرمان، به آرخیپوس، سرباز همکارمان، و به کلیسای که در خانه شما تشکیل می‌شود، می‌نویسد. با ترک خانه، یک و دو

با ترک آنجا، یک جلسه کلیسای خانگی در خانه او برگزار شد. نویسندگان عهد جدید گاهی اوقات از کلمه کلیسا برای اشاره به کلیساهای سطح شهر و کلیساهای کلانشهری استفاده می‌کنند. بنابراین در اعمال رسولان ۸:۱ می‌خوانیم که در آن روز، آزار و اذیت شدیدی علیه کلیسای اورشلیم آغاز شد.

آیا این یک نهاد بزرگ است؟ خب، به یک معنا، هست، اما نه، از کلیساهای خانگی زیادی تشکیل شده است. اما می‌توانید به آنها، در مجموع، به عنوان کلیسای اورشلیم اشاره کنید. یعنی، این یک اصل هویت مشترک است، نه قدرت.

چه به یک کلیسای خاص اشاره شود و چه به همه کلیساهای منظور همه کلیساهای است. در اعمال رسولان باب ۲۰، می‌خوانیم که پولس از میلیتوس به افسس فرستاد و بزرگان کلیسا را فرا خواند. منظور کلیساهای خانگی در شهر افسس است.

آنها کلیسا نامیده می‌شوند. کلیساهای یک استان رومی، که اگر بخواهید آنها را کلیساهای ایالتی می‌نامیم، به صورت جمعی به عنوان کلیسا شناخته می‌شوند. اعمال رسولان ۹:۳۱

بنابراین، کلیسا در سراسر یهودیه، جلیل و سامره آرامش یافت و تقویت شد. اعمال رسولان ۹:۳۱. اول قرن‌تین ۱۹:۱۶، کلیساهای آسیا به شما سلام می‌رسانند.

این یعنی کلیساهای متعدد در شهرهای متعدد. بنابراین، ما در حال گذار از نهادهای کوچک‌تر به نهادهای بزرگ‌تر هستیم، و نکته این است که همه این نهادها را می‌توان کلیسا نامید، و همینطور هم هست. در موارد به کل کلیسای جهانی اشاره دارد، ecclesia، معدودی، کلمه کلیسا

اعمال رسولان ۱۵:۲۲. سپس رسولان و بزرگان، به همراه تمام کلیسای که در اینجا حضور دارند، تصمیم گرفتند مردانی را از میان خود انتخاب کنند و آنها را به همراه پولس و برنابا، یهودا ملقب به باراباس و سیلاس، که هر دو از رهبران برادران بودند، به انطاکیه بفرستند. اعمال رسولان ۱۵:۲۲

کل کلیسا. گاهی اوقات، کلیساهای چیزی را به تصویر می‌کشیدند که می‌توانیم آن را کلیسای نامرئی یا جهانی بنامیم، که از وحدت همه مؤمنان در همه جا، چه زنده و چه مرده، سخن می‌گوید. به افسسیان ۱:۲۲ گوش دهید.

و خدا همه چیز را زیر پای او، یعنی پای عیسی، قرار داد و او را به عنوان رئیس همه چیز برای کلیسا منصوب کرد. او گفت که کلیساهای او شامل کلیسای مبارز بر روی زمین، کلیسای پیروز و کسانی است که به پاداش خود رسیده‌اند. افسسیان ۱:۲۲

افسسیان ۳:۲۰ و ۲۱. اکنون، بر او که قادر است فراتر و برتر از هر آنچه بخواهیم یا فکر کنیم، بر اساس قدرتی که در ما کار می‌کند، عمل کند تا نسل اندر نسل، تا ابدالابد، در کلیسا و در مسیح عیسی جلال باشد آمین.

افسسیان ۳:۲۰، ۲۱. یا افسسیان ۵:۲۷ چطور؟ مسیح این کار را کرد

او خود را وقف کلیسایش کرد تا آن را تقدیس کند. او این کار را کرد تا کلیسا را در شکوه و جلال، بدون لکه و چین و چروک یا چیزی شبیه به آن، بلکه مقدس و بی‌عیب به خود تقدیم کند. افسسیان ۵:۲۷

کلیسا، در این معنا، با هیچ فرقه یا انجمن کلیسای محلی یکسان نیست. این کلیسا کاملاً برای انسان‌ها قابل مشاهده نیست و به مجموع همه مؤمنان از همه مکان‌ها و همه زمان‌ها اشاره دارد. بیشتر اوقات در عهد جدید، کلمه کلیسا به کلیسای محلی و قابل مشاهده اشاره دارد، جامعه‌ای از قوم خدا که با هم پیمان بسته‌اند تا خدای سه‌گانه را پرستش کنند، یکدیگر را دوست داشته باشند و به جهان شهادت دهند.

اعمال رسولان ۱۴:۲۳. هنگامی که در هر کلیسایی که رسولان تعیین کرده بودند، برای آنها بزرگانی تعیین کردند اعمال رسولان ۱۶:۵. بدین ترتیب کلیساها در ایمان تقویت می‌شدند و روز به روز از نظر تعداد افزایش می‌یافتند.

این کاربرد غالب کلمه کلیسا و تأکید کتاب مقدس است. کلیسا یک گروه محلی از مؤمنان است که به مسیح و یکدیگر متعهد هستند و برای جلال خدا و خدمت به رسالت او با هم همکاری می‌کنند. کلیسای محلی محل اصلی معاشرت و عبادت است.

این وسیله اصلی است که خدا برای بشارت، شاگردسازی و خدمت استفاده می‌کند. به همین دلیل است که پولس کلیساهای محلی تأسیس می‌کند، رهبرانی برای آنها منصوب می‌کند، نمایندگانی به آنها می‌فرستد و نامه‌هایی به آنها می‌نویسد. کلیساهای محلی در الهیات او کلیدی هستند و کلید استراتژی مأموریت او می‌باشند.

در کلیسای محلی، ما دور هم جمع می‌شویم، با هم رشد می‌کنیم، با هم خدمت می‌کنیم، با هم عبادت می‌کنیم، با هم شهادت می‌دهیم. البته این را باید در پرتو کلیسای نامرئی دید. بنابراین، کلیساهای خانگی کلیساهای کلان‌شهری یا در سطح شهر، کلیساهای ایالتی، کلیسای جامع و کلیسای نامرئی نیز وجود دارد که شامل همه مؤمنان همه زمان‌ها می‌شود.

اکنون به موضوع مهم ویژگی‌های کلیسا می‌پردازیم. دو موضوع بعدی ما ویژگی‌ها و نشانه‌ها هستند. آنها باید در مقابل هم قرار گیرند.

این ویژگی‌ها تأکیدی آباء‌گرایانه هستند. آنها از کلیسای اولیه آمده‌اند. این ویژگی‌ها آباء‌گرایانه هستند.

علامت‌ها اصلاح‌طلبانه هستند. ویژگی‌ها تعریفی هستند. آنها تعریف‌کننده هستند.

آنها کلیسا را تعریف می‌کنند. این علائم، تمایز قائل می‌شوند و حقیقت را از باطل جدا می‌کنند. ویژگی‌های یک کلیسا، یعنی چهار اسم، از صفات شورای قسطنطنیه گرفته شده‌اند، همانطور که بارها گفته‌ایم.

تمایزات تاریخی. نشان‌ها اصلاح‌طلبانه هستند. ویژگی‌های آباء‌گرایانه

هدف. این علائم جنبه‌ی جدلی دارند و کلیساهای حقیقی را از کلیساهای دروغین متمایز می‌کنند. ویژگی‌ها، معرف و اعترافی هستند.

اعتقادنامه شورای قسطنطنیه در سال ۳۸۱ میلادی بیان می‌کرد که ما به یک کلیسای مقدس کاتولیک و رسولی ایمان داریم. بنابراین، ویژگی‌های کلیسا این است که از واحد، وحدت را به دست می‌آوریم. از مقدس، تقدس یا قداست را

از کاتولیک، کاتولیک بودن را داریم. و از رسولی، رسالت - وحدت کلیسا - را

کلیسا یکی است زیرا مؤمنان در همان خداوند عیسی مسیح متحد شده‌اند و باید این اتحاد معنوی ابدی را به طور مشهود ترویج دهند. در یوحنا ۱۷، آیات ۲۰ تا ۲۳، سخنان مهمی از عیسی در این زمینه داریم. در واقع، من سه مورد از چهار ویژگی کلیسا را در یوحنا ۱۷ می‌بینم.

جالب است. در دعای عیسی برای کلیسایش، او برای وحدت، تقدس و کاتولیک بودن دعا می‌کند؛ حتی می‌توان به رسالت نیز اشاره کرد. کلام تو حقیقت است

جذاب. یوحنا ۱۷:۲۰ تا ۲۳، عیسی گفت: «من فقط برای اینها درخواست نمی‌کنم، بلکه برای کسانی نیز که از طریق کلام آنها، از طریق کلام رسولان، به من ایمان خواهند آورد تا همه آنها یکی باشند. همانطور که تو «ای پدر، در من هستی و من در تو، آنها نیز در ما باشند تا جهان ایمان آورد که تو مرا فرستاده‌ای

جلالی را که به من داده‌ای، من به ایشان داده‌ام تا آنها یکی باشند، چنانکه ما یکی هستیم. من در آنها و تو در من، تا آنها کاملاً یکی شوند، تا جهان بداند که تو مرا فرستاده‌ای و آنها را دوست بدار، چنانکه مرا دوست داشتی. وحدت کلیسا فراتر از تمام تمایزات زمینی از قومیت، جایگاه اجتماعی یا جنسیت است

پولس در غلاطیان ۳ به صراحت بر وحدت کلیسا تأکید می‌کند، و این همان چیزی است که در غلاطیان ۳ مورد توجه قرار گرفته است، نه بر برابری زن و مرد، که کتاب مقدس تعلیم می‌دهد، اما تأکید در اینجا واقعاً بر وحدت است. غلاطیان ۳:۲۷ و ۲۸، زیرا در مسیح عیسی، آیه ۲۶، همه شما به وسیله ایمان پسران خدا هستید، زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را پوشیدید

نه یهودی وجود دارد و نه یونانی، نه برده و نه آزاد، نه مرد و نه زن، زیرا همه شما در مسیح عیسی یکی هستید و اگر از آن مسیح هستید، پس فرزندان ابراهیم هستید، وارثان طبق وعده. گناه آدم بی‌نظمی و تفرقه به همراه دارد، اما نقشه خدا این است که خود را از طریق احیای کامل وحدت کیهانی در مسیح جلال دهد

افسسیان به ما می‌گویند که خدا این کار را با گرد هم آوردن همه چیز در مسیح انجام خواهد داد. خلقت جدید خدا، از جمله کلیسا، با هر سه حوزه طرح او برای وحدت کیهانی مرتبط است. اول، کلیسا از مؤمنانی تشکیل شده است که از طریق کار نجات‌بخش مسیح از خدا بیگانه شده بودند و توسط روح القدس با او متحد شده‌اند.

دوم، کلیسا همچنین قوم خدا است که با یکدیگر آشتی کرده‌اند. نکته اول از افسسیان ۲، ۱ تا ۱۰ بود. نکته دوم، افسسیان ۲: ۱۱ تا ۲۲.

سوم، کلیسا نمایشی از طرح آشتی کیهانی خدا است. افسسیان ۳: ۸ تا ۱۱. خدا کلیسا را می‌آفریند تا خود را نشان دهد و جلال دهد

افسسیان ۲: ۷ تا ۱۰، ۳: ۱۰. وحدت کلیسا اعلام می‌کند که یک بدن و یک روح، یک امید، یک خداوند یک ایمان، یک تعמיד، یک خدا و پدر همه وجود دارد که فوق همه و از طریق همه در همه است. اینها هفت وحدت کلیسای مسیحی هستند.

آنها بی‌طرف هستند. هیچ‌کس نمی‌تواند آنها را نابود کند. مهم نیست که کلیسا چقدر مورد آزار و اذیت قرار گیرد یا چقدر فاسد شود، تثلیث مقدس هنوز هم تثلیث مقدس است.

برای مثال، وحدت کلیسا یک واقعیت است زیرا خدا یک قوم جدید آفریده است. یکی با مسیح و یکی با یکدیگر. افسسیان ۲: ۱۱ تا ۲۲

وحدت، کل یا کلیسای جهانی را مشخص می‌کند. آشتی یهودیان و غیریهودیان در قالب یک قوم جدید، جهانی است و بنابراین مستلزم اعتقاد به یک کلیسای جهانی است. وحدت همچنین کلیسای محلی را مشخص می‌کند.

آشتی یهودیان و غیریهودیان، اهداف خدا از وحدت کیهانی را به نمایش می‌گذارد و مستلزم دیده شدن کلیسا و در نتیجه، کلیسای محلی است. وحدت کلیسا هم یک واقعیت جاری و هم یک تلاش همیشگی است. این بدان معناست که وحدت کلیسا، گواهی بر پادشاهی از پیش موجود و نه هنوز موجود است.

بنابراین پولس کلیسا را به اتخاذ رفتارهای خاص ترغیب می‌کند و این توصیه‌ها را بر اساس واقعیت‌های الهیاتی هویت کلیسا بنا می‌کند. وحدت به سختی به دست می‌آید. بنابراین قبل از اینکه پولس آن هفت وحدت عینی کلیسا را ارائه دهد، می‌گوید که کلیسا باید با کمال فروتنی و ملایمت، با صبر، تحمل یکدیگر در محبت، مشتاق حفظ وحدت روح در پیوند صلح، همانطور که در افسسیان ۲ و ۳ آمده است، وحدت را در عمل نشان دهد.

کلمه بعدی، یک بدن، یک روح و غیره وجود دارد. بلافاصله قبل از هفت وحدت، فراخوانی برای وحدت ذهنی وجود دارد. مشتاق باشید که وحدت روح را در پیوند صلح حفظ کنید زیرا هفت پایه عینی وحدت وجود دارد که باید در وحدت ذهنی تحقق یابد.

وحدت کلیسا بر پایه‌های الهیاتی یک خدا، یک پروردگار، یک روح و غیره بنا شده است، از چهارم تا ششم پولس تأکید می‌کند که اتحاد با یکدیگر به این معنی است که ما باید حقیقت را بگوییم، خشم را در دل نگه نداریم، سخاوتمندانه ببخشیم، باید از سخنان آزاردهنده اجتناب کنیم، دیگران را تهنیت کنیم و روح را غمگین نکنیم، ۲۵ تا ۳۰. او وحدت را تشویق می‌کند و بر حذف هرگونه تلخی، خشم، غضب، فریاد و تهمت، همراه با هرگونه بدخواهی تأکید دارد.

مسیحیان باید با یکدیگر مهربان و دلسوز باشند و یکدیگر را ببخشند. وحدت کلیسا در عشق خلاصه می‌شود، ۲. وحدت کلیسا یک آموزه مهم و یک چالش عملی است. ما اغلب فراموش می‌کنیم که وحدت یک ۱: ۵ آموزه است.

کلیسای مسیحی در انجیل و از طریق آن ایجاد شده است. وحدت توسط کسانی که انجیل، الوهیت مسیح یا سایر حقایق اصلی را انکار می‌کنند، از بین می‌رود. به غلاطیان ۱: ۶ تا ۱۰ مراجعه کنید.

دکترین وحدت کلیسا، عمل کلیسا را شکل می‌دهد. افسسیان ۴: ۱ تا ۶ و ۱۷ تا ۳۲. وحدت کلیسا می‌تواند در بچوبه اختلاف نظرها در مورد فرهنگ و سنت وجود داشته باشد.

جالب توجه است که پولس هرگز کلیسای روم را به توافق در مورد قوانین و آداب و رسوم غذایی ترغیب نمی‌کند. در عوض، او آنها را ترغیب می‌کند که با وجود چنین اختلافاتی، خدا را با یک صدا پرستش کنند. رومیان ۵: ۱۵ تا ۷. عمل روزمره وحدت کلیسا در رابطه ما با کلیسا به عنوان یک کل و با تک تک مؤمنان نشان داده می‌شود.

پولس بعداً نشان می‌دهد که چگونه تقدس و پرستش کلیسا باید وحدت خدا و کلیسا را نشان دهد. وحدت، همچنین در روابط خانوادگی مسیحی ما، از جمله روابط زن و شوهر، والدین و فرزندان و حتی ارباب و غلام، نمایان می‌شود. وحدت کلیسا یکی از ویژگی‌های تاریخی آن است.

کلیسا یکی است و ما باید مراقب باشیم که وحدت را ترویج دهیم. این امر می‌تواند در سطح عملی دشوار باشد، به خصوص برای برخی که شور و اشتیاق اعتقادی دارند، ترکیب آن دشوار است. و من قبلاً دوست داشتم از طلاب علوم دینی بی‌پرسم، من یک متکلم عهد هستم.

من چه وجه اشتراکی با تقدیرگرایان دارم؟ پدر، پسر، روح القدس، انجیل. من با آنها وجوه اشتراک بسیار بیشتری نسبت به وجوه اشتراک ندارم. من یک کالوینیست پنج اصل متقاعدکننده، یک اصلاح طلب پرشور هستم.

آرمینیوسی‌های پنج‌گانه چه دارم؟ لطف خدا، ایمان به خداوند عیسی، وحدت روح، پیوند صلح. این به آن معنا نیست که این چیزها برای من مهم نیستند. آنها برای من مهم هستند و من در مورد آنها کتاب نوشته‌ام.

اما کتاب مقدس آموزه‌ای در مورد وحدت کلیسا دارد. این هم یک آموزه است و ما باید آن را در عمل پیاده کنیم، حتی اگر بر برخی حقایق بیشتر از بقیه تأکید کنیم. باز هم، مشتاقانه منتظر بحث در مورد خطای الهیاتی هستم.

ما بدعت‌گذاران و بدعت‌گذاران را به عنوان برادران و خواهران در مسیح نمی‌پذیریم، اما برادران و خواهران در مسیح را به عنوان برادران و خواهران در مسیح می‌پذیریم. و می‌توانیم در مورد نکاتی، حتی نکاتی که برای ما مهم هستند، اختلاف نظر داشته باشیم، در حالی که نکات دیگر را رد نمی‌کنیم. یکدیگر را بپذیرید، رومیان ۱۵ همانطور که خدا شما را پذیرفته است.

این نکته‌ی مهمی است. کلیسا نه تنها واحد است، بلکه وحدت و تقدس کلیسا نیز وجود دارد. تقدس یکی دیگر از ویژگی‌های کلیسا است.

رستگاری به عنوان تقدیس یا تقدس، اولیه، تدریجی و نهایی است. تقدیس اولیه‌ای وجود دارد که منجر به قداست می‌شود. تقدیس تدریجی یا مادام‌العمر نیز وجود دارد، به این معنی که خداوند تقدس عملی را در زندگی مقدسین خود بنا می‌کند.

و تقدیس نهایی یا کامل وجود دارد که در آن خداوند شخص خود را در تقدس کامل تأیید می‌کند. تقدیس اولیه کار روح القدس است که گناهکاران را برای همیشه به خدا و تقدس جدا می‌کند. اول قرنیتیان 6:11. همچنین به آن تقدیس قطعی گفته می‌شود زیرا خداوند کسانی را که در ابتدا تقدیس شده‌اند به عنوان مقدسین خود تعریف می‌کند.

اول قرنیتیان ۲: ۱. قرنیتیان با تمام مشکلات، مبارزات و گناهانشان، مقدسین هستند. آنها مقدس هستند. این باید ما را تشویق کند.

تقدیس تدریجی یا مسیحی، تقدس واقعی عملی خداست که با دور کردن هرچه بیشتر اعضای بدنش، کلیسا، از گناه و روی آوردن آنها به سوی خود، در زندگی آنها اعمال می‌کند. اول تسالونیکیان ۳:۴-۵. روح القدس با استفاده از کلام، کلیسا و دعا، تقدس تدریجی را در مؤمنان ایجاد می‌کند. یوحنا ۱۷:۱۷. دوم تسالونیکیان تقدیس نهایی، کار روح القدس در تأیید مقدسین در تقدس کامل است. ۲:۱۳.

وقتی عیسی دوباره بیاید، افسسیان ۵:۲۷، او کلیسا را به عنوان کامل و مقدس به خود تقدیم خواهد کرد بگذارید درست متوجه شده باشم. بنابراین، او می‌تواند کلیسا را در شکوه و جلال، بدون لکه، چین و چروک یا هر چیز دیگری به خود تقدیم کند تا مقدس و بی‌عیب باشد.

این اتفاق خواهد افتاد، همانطور که عیسی آن خدا-انسانی است که کفاره‌اش توسط خدا پذیرفته شد و از مردگان زنده شد. اول تسالونیکیان ۵:۲۳-۲۴ به طور موکد تعلیم می‌دهد که در زمان ظهور دوم مسیح تقدیس کامل وجود خواهد داشت. اکنون باشد که خود خدای صلح، شما را کاملاً تقدیس کند.

باشد که در هنگام آمدن خداوند ما عیسی مسیح، روح و جان و بدن شما بی‌عیب باشد. او که شما را فرا می‌خواند، امین است. او قطعاً این کار را خواهد کرد.

تقدیس شدن، آغازین است. آن زمانی است که ما با ایمان آوردن، مقدس می‌شویم. این تقدیس تدریجی یا مادام‌العمر است و نهایی یا کامل است.

کلیسا مقدس است زیرا خدا می‌آید تا در مؤمنان به صورت جمعی و فردی ساکن شود. پولس با نگاه به کلیسا به عنوان یک کل، اعلام می‌کند که معبد خدا مقدس است و شما نیز مقدس هستید. اول قرنتیان ۳:۱۷. پولس با نگاه به بدن‌های مؤمنان به عنوان معابد، می‌گوید: آیا نمی‌دانید که بدن شما معبد روح القدس است که در شماست و او را از خدا دریافت کرده‌اید؟ اول قرنتیان ۶:۱۹. تقدیس کلیسا کار هر سه شخص تثلیثی است.

این کار خدای پدر است، زیرا پدر ارواح ما را به خاطر منفعت ما تأدیب می‌کند تا بتوانیم در قدوسیت او سهیم باشیم. عبرانیان ۹:۱۲ و ۱۰. این کار پسر است، زیرا مسیح کلیسا را دوست داشت و خود را فدای آن کرد تا آن را مقدس سازد و آن را با شستن آب به وسیله کلام پاک سازد.

افسسیان ۵:۲۵، ۲۶. و تقدیس، البته، کار روح القدس است. همانطور که پولس وقتی از نجات از طریق تقدیس توسط روح و از طریق ایمان به حقیقت صحبت می‌کند، نقل قول می‌کند، تعلیم می‌دهد. دوم تسالونیکیان ۲:۱۳. عیسی در دعای کاهن اعظم خود، از پدر خواست که کلیسا را تقدیس کند.

آنها را به حقیقت خود تقدیس کن. کلام تو حقیقت است. یوحنا ۱۷:۱۷. در برخی، کلیسا مقدس است زیرا ما برای خدا جدا شده‌ایم و به عنوان مقدسین او تشکیل شده‌ایم، روح القدس در ما ساکن است، برای خدمت به خدا وقف شده‌ایم و در راه‌های او گام برمی‌داریم.

در زمان بازگشت مسیح، کلیسا در تقدس به کمال خواهد رسید: وحدت، تقدس، جهان‌شمولی یا کاتولیک. کلیسا از این جهت جهان‌شمول یا کاتولیک است که به هیچ مکان یا قوم خاصی محدود نمی‌شود.

در عوض، از تمام قوم خدا که در سراسر زمین پراکنده‌اند، تشکیل شده است. ریشه‌های جهان‌شمولی کلیسا در اعماق عهد عتیق، در وعده‌های خدا مبنی بر تبدیل ابراهیم به برکتی برای همه مردم، فرو می‌رود. پیدایش و ملت‌ها ۱۸:۲۲. پیامبران پیشگویی می‌کنند که مسیح به ملت‌ها خدمت خواهد کرد. ۱۲:۳.

اشعیا ۴۲: ۱-۹. ۴۹: ۱-۷. ۵۲: ۱۵. این وعده‌ها محقق می‌شوند و اشاراتی در عهد جدید به انجام می‌رسند هنگامی که عیسی به عنوان نجات‌دهنده یهودیان و غیریهودیان می‌آید، خداوند مردان خردمند غیریهودی را از شرق هدایت کرد تا پس از تولدش او را پرستش کنند. متی ۲: ۲. اگرچه عیسی ابتدا به نقل قول گوسفندان گمشده خاندان اسرائیل، متی ۱۵: ۲۴، می‌آید، اما او همچنین به یک زن کنعانی خدمت می‌کند، آیات ۲۱-۲۸.

سامریان، یوحنا ۴. یونانیان، یوحنا ۲۰: ۱۲-۲۶. از قضا، نه یهودیان، بلکه سامریان اعتراف می‌کنند که عیسی به نقل از یوحنا ۴: ۴۲، ناجی جهان است. مأموریت بزرگ عیسی هیچ شکی در مورد اهداف جهانی او باقی نمی‌گذارد. پس بروید و همه ملت‌ها را شاگرد سازید. رسولان از پروردگار خود اطاعت می‌کنند و همه ملت‌ها را بشارت می‌دهند و شاگرد می‌سازند.

بنابراین، انجیل ابتدا به یهودیان و سپس به غیر یهودیان موعظه می‌شود، رومیان ۱: ۱۶. با گذشت زمان، این به یک اصل ثابت در آموزه‌های کلیسا تبدیل شد. نقل قول، پدر پسرش را به عنوان ناجی جهان، به عنوان ناجی جهان فرستاده است، اول یوحنا ۱۴: ۴. در نتیجه موعظه جهانی انجیل و برنامه‌ریزی کلیسا در کشورهای متعدد، کلیسا در سراسر جهان گسترش یافته است. کلیساهای محلی در جوامع اکثر کشورها وجود دارند و مجموع نشان می‌دهد که کلیسا جهانی و چندملیتی است.

یکی از پیامدهای کاتولیک بودن کلیسا این واقعیت است که تبعیض قومی، نژادی یا جنسیتی گناه است. دوباره می‌گوییم چون یک کلیسای مقدس و جهانی وجود دارد. تبعیض قومی گناه است.

تبعیض نژادی گناه است. و تبعیض جنسیتی نیز به همین صورت است. نه تنها همه انسان‌ها به تصویر خدا آفریده شده‌اند، بلکه خدا از هر قبیله و زبان و قوم و ملتی، از هر قبیله و زبان، قوم و ملتی، در خانواده خود می‌آورد، مکاشفه ۵: ۹. مسیحیان اولیه به یک کلیسای مقدس کاتولیک و رسولی اعتراف می‌کردند.

رسالت چهارمین و آخرین ویژگی کلیسا است. کاتولیک‌های رومی معتقدند که توصیف یک کلیسای مقدس کاتولیک و رسولی فقط در مورد کلیسای آنها صدق می‌کند. کلیسای کاتولیک رومی ادعا می‌کند که به دلیل توالی رسولی یک خط پیوسته از اسقف‌ها که به رسولان می‌رسد، تنها خود رسول است.

این امر به ویژه مربوط به کلیسای روم است که روم اولین اسقف آن را پطرس می‌داند. روم مسیح را در آغوش می‌گیرد، پطرس را سر حواریون قرار می‌دهد و همچنین او را به عنوان اولین پاپ انتخاب می‌کند. نماینده مسیح بر روی زمین، جانشین او بر روی زمین.

رسالت، اعتبار، تعالیم و مقدسات کلیسای روم را تضمین می‌کند. برخلاف این، انجیلی‌ها معتقدند که کلیسا رسولی است زیرا بر اساس موعظه و تعالیم رسولان، از جمله پطرس، بنا شده است. بنابراین، رسالت بر وفاداری به انجیل، آنطور که در عهد جدید آمده است، مبتنی است.

در واقع، کلیسا بر پایه رسولان و انبیا بنا شده است، و خود مسیح سنگ بنای آن است، افسسیان ۲: ۲۰. کلیسای اولیه خود را وقف آموزه‌های رسولان می‌کند، که با کلام خدا، اعمال رسولان ۲: ۴۲، مطابقت دارد یعنی رسالت. رسالت، وفاداری به آموزه‌های رسولان است، نه تبار خطی از اسقف روم به واسطه انتصاب فرضی کاتولیک رومی. رسالت در تعهد رسولان به حقیقت خدا منعکس می‌شود.

دوم تیموتائوس ۳: ۱۴-۴: ۴. پولس می‌نویسد، من شرمنده نیستم زیرا می‌دانم به چه کسی ایمان آورده‌ام و مطمئنم که او قادر است آنچه را که به او سپرده‌ام تا آن روز حفظ کند. به الگوی تعلیم صحیحی که از من شنیده‌ای، در ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است، پایبند باش. دوم تیموتائوس ۱: ۱۲-۱۳. انجیل حق است و کلام خدا حق است، بنابراین اعتقادات، تعالیم و زندگی ما بر آن استوار است.

علاوه بر این، عیسی قول می‌دهد که او و پدر، روح حقیقت را نزد شاگردان خواهند فرستاد، که درباره عیسی شهادت خواهد داد و آنها را به سوی تمام حقیقت هدایت خواهد کرد، یوحنا ۱۵:۲۶ و ۱۶:۱۳. روح این کار را انجام می‌دهد و در نتیجه، شاگردان و رسولان به انجیل ایمان می‌آورند و آن را موعظه می‌کنند و آن را در مرکز خدمت رسولی خود قرار می‌دهند. اول قرنتیان ۳:۱۵-۴. طبق کتاب مقدس، مسیح برای گناهان ما مرد او دفن شد.

او در روز سوم، طبق کتاب مقدس، دوباره زنده شد. مسیح نیز یک بار برای همیشه برای گناهان رنج کشید عادل برای ظالمان، تا ما را به سوی خدا بیاورد، اول پطرس ۱۸:۳. رسالت آنقدر جدی است که طبق عهد جدید، موعظه انجیلی متفاوت، حتی اگر توسط فرشتگان یا رسولان موعظه شود، لعنت‌هایی از جانب خدا بر سر رسول نازل می‌کند، غلاطیان ۸:۱-۹. حتی اگر ما فرشتگانی از آسمان باشیم، حتی اگر ما، به عنوان رسول، انجیلی مخالف با آنچه به شما موعظه کردیم، به شما موعظه کنیم، لعنت بر او باد. همانطور که قبلاً گفتیم، اکنون دوباره می‌گوییم، اگر کسی انجیلی مخالف با آنچه دریافت کردید به شما موعظه کند، لعنت بر او باد.

تا جایی که به پولس رسول مربوط می‌شود، او خود را تابع انجیل می‌داند. او فقط پیام‌آور است و تنها زمانی می‌توان به او اعتماد کرد که به پیامی که انجیل خدا به او وحی کرده است، وفادار باشد. کلام خدا حتی بر رسولانی مانند پولس نیز اقتدار برتر دارد.

در واقع، عهد جدید همه معلمان و واعظان را ملزم می‌کند که حقیقت خدا را دریافت کنند، به آن ایمان داشته باشند، از آن محافظت کنند و آن را منتقل کنند. آنها باید کلام را موعظه کنند، در زمان و خارج از زمان آماده باشند، با صبر و شکیبایی فراوان توبیخ، اصلاح و نصیحت کنند، دوم تیموتائوس ۴:۱-۳. بنابراین، ما با کلیسای اولیه اعتراف می‌کنیم که یک کلیسای کاتولیک و رسولی مقدس وجود دارد که به شیوه‌ای انجیلی درک می‌شود.

در سخنرانی بعدی‌مان، از ویژگی‌های کلیسا به بحث در مورد موضوع اصلاحی نشانه‌های کلیسا خواهیم پرداخت. این سخنرانی، آموزه‌های کلیسا و امور آخر را آموزش می‌دهد.

این سخنرانی دکتر رابرت ای. پترسون در تدریس خود در مورد آموزه‌های کلیسا و امور آخر است. این جلسه هشتم، الهیات تاریخی کلیسا، کلیسا و کلیساهای، ویژگی‌های کلیسا است.